

Bryssel 12.12.2018
COM(2018) 812 final

2018/0412 (CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVI

direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta tiettyjen maksupalveluntarjoajia koskevien vaatimusten käyttöön ottamiseksi

{COM(2018) 813 final} - {SEC(2018) 495 final} - {SWD(2018) 487 final} -
{SWD(2018) 488 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Komissio sitoutui jo lokakuussa 2017¹ käsittelemään veroviranomaisten hallinnollisia valmiuksia torjua sähköisen kaupankäynnin, jäljempänä 'verkkokauppa', alv-petoksia parantamalla yhteistyötä kolmansien osapuolten kanssa. Neuvoston direktiivin (EU) 2017/2455 (verkkokaupan alv-direktiivi)² hyväksymispöytäkirjaan joulukuussa 2017 sisällytetyssä lausumassa neuvosto korosti tarvetta parantaa petostentorjuntavälineitä³. Tällä aloitteella verkkokaupan alv-petosten torjumiseksi täydennetään ja helpotetaan verkkokaupan alv-direktiivin myötä käyttöön otettujen uusien toimenpiteiden soveltamista komission digitaalisten sisämarkkinoiden strategian yhteydessä⁴.

Verkkokaupan alv-direktiivissä säädettiin erityisesti uusista alv-velvoitteista verkossa toimiville markkinapaikoille⁵ ja uusista yksinkertaistuksista, jotka auttavat yrityksiä noudattamaan alv-velvoitteita palvelujen suoritusten, tavaroiden etämyynnin ja tuonnin osalta. Näihin lukeutuu sähköinen alv-rekisteröinti ja arvonlisäveron maksaminen keskitetyn palvelupisteen kautta (rekisteröinti yhdessä ainoassa jäsenvaltiossa sen sijaan, että olisi rekisteröidyttävä kaikissa niissä jäsenvaltioissa, joissa kulutus tapahtuu). Näillä toimenpiteillä parannetaan alv-sääntöjen noudattamista yksinkertaistamalla alv-järjestelmää, mutta veroviranomaisten on silti pystyttävä löytämään petollisesti toimivat yritykset ja valvomaan niitä. Tämä on nykyisin haaste veroviranomaisille. Euroopan tilintarkastustuomioistuin⁶ on huomauttanut, että verkkokaupan alv-lainsäädäntö perustuu ennen kaikkea yritysten halukkuuteen rekisteröityä vapaaehtoisesti ja maksaa alv. On kuitenkin olemassa rajat sille, miten jäsenvaltiot voivat käyttää nykyistä oikeudellista kehystä hallinnollisen yhteistyön alalla. Jos edellä mainittuihin noudattamisen parantamiseen tähtääviin yksinkertaistuksiin ei liitetä petostentorjuntatoimenpiteitä, petoksentehtäjäillä on vain vähän kannustimia muuttaa asenteitaan ja aloittaa alv-velvoitteiden noudattaminen. Sääntöjen noudattamista koskevien toimenpiteiden onnistuminen verkkokaupassa riippuu siis myös

¹ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle Alv-toimintasuunnitelman jatkotoimista – Kohti yhtenäistä EU:n alv-aluetta – Tekojen aika (COM(2017) 566 final) 2.1.1 kohta, s. 3. Kohta 6 asiakirjassa ”20 measures to tackle the VAT gap”, alv-toimintasuunnitelman liite, saatavilla osoitteessa

https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/docs/body/2016-03_20_measures_en.pdf

² Neuvoston direktiivi (EU) 2017/2455, annettu 5 päivänä joulukuuta 2017, direktiivin 2006/112/EY ja direktiivin 2009/132/EY muuttamisesta palvelujen suorituksia ja tavaroiden etämyyntiä koskevien tiettyjen arvonlisäverovelvoitteiden osalta (EUVL L 348, 29.12.2017, s. 7).

³ Euroopan unionin neuvosto 14769/1/17 REV 1, 30. marraskuuta 2017,

<http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14769-2017-REV-1/fi/pdf>

⁴ Digitaalisia sisämarkkinoita koskevan strategian täytäntöönpano (COM (2017) 228 final, 10.5.2017), ks:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?qid=1496330315823&uri=CELEX:52017DC0228>

⁵ Neuvoston direktiivin 2006/112/EY 14 a artiklan mukaan sähköisten markkinapaikkojen, alustojen ja portaalien katsotaan olevan sähköisten rajapintojensa mahdollistaman tavaroiden myynnin osalta tavaroiden luovuttajia. Niiden katsotaan vastaanottaneen ja luovuttaneen kyseiset tavarat itse a) kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen, enintään 150 euron arvoisten tavaroiden etämyynnin osalta ja b) sellaisten tavaroiden kuluttajakaupan osalta, jotka ovat jo EU:ssa (huolintakeskuksissa), kun luovuttaja on muu kuin EU:hun sijoittautunut verovelvollinen ja luovutukseen on käytetty kyseisiä alustoja.

⁶ Euroopan tilintarkastustuomioistuin, Background Paper, Collection of VAT and customs duties on cross-border e-commerce, heinäkuu 2018.

petostentorjuntatoimenpiteiden tehokkuudesta. Siksi molempia toimenpiteitä on kehitettävä rinnakkain.

Verkkokaupan nopea kasvu viime vuosina on auttanut kuluttajia ostamaan tavaroita ja palveluja verkossa. Kuluttajat voivat valita eri toimittajien, tuotteiden ja tuotemerkkien välillä ja maksaa verkossa luotettavassa ympäristössä omalla tietokoneellaan tai älypuhelimellaan. Myyjät ovat muuttaneet liiketoimintamallejaan hyötyäkseen verkkokaupasta, jonka ansiosta tuotteita voi myydä kuluttajille maailmanlaajuisesti ilman vähittäiskaupan fyysistä läsnäoloa. Tätä mahdollisuutta hyödyntävät kuitenkin myös vilpillisesti toimivat yritykset, jotka tavoittelevat epäoikeudenmukaista markkinaetua välttelemällä alv-velvoitteitaan.

Tämän ehdotuksen liitteenä olevassa vaikutustenarvioinnissa yksilöitiin rajatylittävän verkkokaupan alv-petosten kolme pääasiallista tapausta: i) EU:n sisäiset tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset, ii) tavaroiden tuonti kolmanteen maahan tai kolmannelle alueelle (eli EU:n ulkopuoliseen maahan tai ulkopuoliselle alueelle) sijoittautuneilta yrityksiltä kuluttajille jäsenvaltioissa ja iii) palvelujen suoritukset kolmanteen maahan⁷ sijoittautuneilta yrityksiltä kuluttajille jäsenvaltioissa.

Rajatylittäviin tavaroiden luovutuksiin liittyvien alv-menetysten kokonaismäärä jäsenvaltioissa on arviolta 5 miljardia euroa vuodessa⁸. Alv-petoksista on ilmoitettu myös rajatylittävien palvelusuoritusten, varsinkin verkkotelevision ja digitaalipelien tapauksessa⁹. Europol ja Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto dokumentoivat tällaisia petoksia Europolin viimeisimmässä raportissa televisiolähetysten laittomasta jakelusta (ja myynnistä)¹⁰. Niitä on kirjannut myös televisioalan organisaatio Nordic Content Protection (NCP)¹¹. Verkkotelevisiolähetysten jakelijat pelkäävät Tanskassa, Suomessa ja Ruotsissa (näiden maiden yhteenlaskettu osuus on tuloissa laskettuna vähemmän kuin 10 % EU:n verkkotelevisiomarkkinoista)¹² arvioivat menettävänsä laittoman jakelun vuoksi 436 miljoonaa euroa vuodessa. Tämä merkitsee noin 103 miljoonan euron mahdollisia alv-tappioita¹³. Nämä luvut (jotka kasvavat verkkokaupan lisääntyessä) osoittavat, että verkkokaupan alv-petoksiin on puututtava kiireellisesti. Useimmilla veroviranomaisilla ei kuitenkaan ole välineitä ja tietolähteitä verkkokauppaan liittyvien alv-petosten määrän selvittämiseen¹⁴. Verkkokaupan alv-petoksiin syyllistyvät yritykset voivat internetissä piiloutua verkkotunnuksen taakse. Vaikka veroviranomainen olisi tietoinen tietyn

⁷ Tämä koskee myös 6 artiklan mukaisia kolmansia alueita.

⁸ Ks. ehdotus neuvoston direktiiviksi direktiivin 2006/112/EY ja direktiivin 2009/132/EY muuttamisesta palvelujen suorituksia ja tavaroiden etämyyntiä koskevien tiettyjen arvonlisäverovelvoitteiden osalta (COM(2016) 757 final), s. 2.

⁹ Laittomien TV-lähetysten määrä Latviassa vuonna 2015, Tukholman kauppakorkeakoulu, Nelegālās maksas TV apraides apjoms Latvijā 2015, saatavilla osoitteessa https://www.researchgate.net/profile/Arnis_Sauka/publication/303382487_Nelegalas_maksas_TV_apraides_apjoms_Latvija_2015/links/573f5c7408ae298602e8f2f2.pdf

¹⁰ Europol ja Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto: 2017 Situation Report on Counterfeiting and Piracy in the European Union, saatavilla osoitteessa www.europol.europa.eu/publications-documents/2017-situation-report-counterfeiting-and-piracy-in-european-union

¹¹ Nordic Content Protection: Trend Report 2017, saatavilla osoitteessa www.ncprotection.com/wp-content/uploads/2017/03/Trend-Report-2017.pdf

¹² Ks: www.ofcom.org.uk/data/assets/pdf_file/0027/95661/ICMR-2016-4.pdf

¹³ Laskettu käyttäen yleisiä verokantoja ottamatta huomioon alennettuja verokantoja.

¹⁴ Tämän ehdotuksen laatimista koskevassa kohdennetussa kuulemisessa ainoastaan kolme veroviranomaista esitti summittaisia arvioita alv-tappioista EU:n sisäisessä tavaroiden kuluttajakaupassa, EU:n sisäisissä palvelusuorituksissa kuluttajille sekä tavaroiden tuonnissa vuosina 2015, 2016 ja 2017.

verkkokaupan olemassaolosta, sitä harjoittavaa yritystä, sen todellista sijaintia tai liikevaihtoa kyseisessä jäsenvaltiossa ei useinkaan saada selville. Tämä on ongelma veroviranomaisille, joiden olisi tarpeen aloittaa tutkinta tai hallinnollinen yhteistyö EU:n tasolla tai kansainvälisesti. Jäsenvaltiot, joissa kulutus on tapahtunut ja arvonlisävero on maksettava, eivät todennäköisesti saa mitään tietoja tarkastuksen aloittamiseksi. Tämä johtuu siitä, että loppukuluttajilla ei ole velvollisuutta pitää kirjaa verkko-ostoksistaan, ja vaikka tällainen velvollisuus olisikin, olisi kohtuutonta kääntyä järjestelmällisesti loppukuluttajien puoleen myyjän tekemien alv-petosten tutkimiseksi.

Kun petoksenteekijät ja näiden sijainti eivät ole tiedossa, voi olla hyvin vaikeaa saada selville, mihin jäsenvaltioon hallinnollista yhteistyötä koskeva pyyntö olisi osoitettava.

Tämä voisi johtaa joukkotunnistamispyyntöihin, joita olisi lähetettävä joko kolmannelle osapuolelle (eli verkossa toimiville markkinapaikoille tai maksupalveluntarjoajille), jolla voisi olla tarvittavat tiedot, tai sen maan veroviranomaisille, johon kyseinen kolmas osapuoli on sijoittautunut. Sitä pidettäisiin kuitenkin asetuksen (EU) N:o 904/2010 54 artiklan 1 kohdan mukaisesti suhteettomana. Lisäksi saman asetuksen 54 artiklan 2 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioita ei voida velvoittaa antamaan tietoja, jos niiden kansallinen lainsäädäntö ei anna niille oikeutta tietojen keräämiseen. Tämä rajoittaa jäsenvaltioiden mahdollisuuksia pyytää kolmansia osapuolia koskevia tietoja muilta jäsenvaltioilta.

Tällä ehdotuksella pyritään ratkaisemaan verkkokaupan alv-petosten ongelma vahvistamalla veroviranomaisten ja maksupalveluntarjoajien välistä yhteistyötä. Viime vuosina yli 90 prosenttia eurooppalaisten asiakkaiden verkko-ostoista tehtiin tilisiirroilla, suoraveloituksilla ja korttimaksuilla eli maksutapahtumaan osallistuvan välittäjän¹⁵ (maksupalveluntarjoajan) kautta, ja tällainen suuntaus jatkuu tulevaisuudessa¹⁶. Maksutietoja hallussaan pitävien kolmansien osapuolten on näin ollen mahdollista antaa täysi kuvaan verkko-ostoksista veroviranomaisille, jotta nämä voivat hoitaa asianmukaisesti tehtävänsä valvoa alv-velvoitteiden noudattamista tavaroiden ja palvelujen verkkokaupassa. Niiden jäsenvaltioiden kokemukset, jotka jo tekevät yhteistyötä maksupalveluntarjoajien kanssa kansallisella tasolla, ovat osoittaneet, että tällaisella yhteistyöllä saadaan aikaan konkreettisia tuloksia verkkokaupan alv-petosten torjunnassa¹⁷. Jotkin kolmannet maat myös käyttävät maksutietoja välineenä sääntöjä rikkovien toimijoiden havaitsemiseksi, yhdessä tavaroiden rajatylittävän kuluttajakäytön EU-järjestelmän kaltaisten yksinkertaistettujen keruujärjestelmien kanssa¹⁸.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Tämä ehdotus täydentää nykyistä alv-sääntelykehystä, jota on äskettäin muutettu verkkokaupan alv-direktiivillä komission digitaalisten sisämarkkinoiden strategian yhteydessä. Lisäksi tällä aloitteella vahvistetaan hallinnollista yhteistyötä koskevaa kehystä, jotta voidaan paremmin torjua verkkokaupan alv-petoksia ja palauttaa oikeudenmukainen

¹⁵ Verkkosiakkuusbarometri 2017 (DPD group), saatavilla osoitteessa https://www.dpd.com/be_en/business_customers/dpd_insights/e_shopper_barometer_2017 ja International Post Corporation, e-Commerce logistics and delivery, eCom21 2016.

¹⁶ Ks: <https://www.akearney.com/documents/10192/1448080/Winning+the+Growth+Challenge+in+Payment+s.pdf/b9da93a5-9687-419e-b166-0b25daf585ff>, s. 5.

¹⁷ Erityisesti Suomen veroviranomaiset pystyivät vuonna 2016 keräämään 16 miljoonaa euroa maksupalveluntarjoajien kanssa tehdyn yhteistyön perusteella.

¹⁸ Ks. vaikutustenenarvioinnin liite 11: ”Third countries using payment data as VAT control tool”.

kilpailu. Veropetosten ja veronkierron torjunta kilpailun vääristymisen ehkäisemiseksi ja kansallisten ja EU:n tulojen turvaamiseksi on komissiolle hyvin tärkeä tavoite. Nykyisen komission poliittisissa suuntaviivoissa¹⁹ peräänkuulutettiin tehokkaampia toimia veronkierron ja veropetosten torjumiseksi ja unionin tila 2018 -puheeseen liittyvässä katsauksessa²⁰ muistutetaan, että komissio noudattaa kauaskantoista strategiaa varmistaakseen, että kaikki yritykset – niin suuret kuin pienet – maksavat oikeudenmukaisen osuutensa veroista.

Hallinnollisesta yhteistyöstä ja petosten torjunnasta arvonlisäverotuksen alalla annetun asetuksen (EU) N:o 904/2010²¹ muuttamisesta annetussa asetuksessa (EU) 2018/1541²² luodaan uusia välineitä jäsenvaltioiden veroviranomaisten väliselle hallinnolliselle yhteistyölle. Näillä välineillä torjutaan pääasiassa i) niin sanottuja karusellipetoksia (yritysten välisissä liiketoimissa); ii) käytettyihin autoihin sovellettavaan voittomarginaalijärjestelmään liittyviä petoksia; iii) tiettyihin sellaisiin tullijärjestelmiin liittyviä petoksia, joita sovelletaan verovelvollisten harjoittamaan tuontiin (myös yritysten välisissä liiketoimissa); ja iv) ne mahdollistavat veroviranomaisten väliset yhteiset toimet (ts. yhteiset hallinnolliset kyselyt). EU:n alv-foorumin²³ veroviranomaisten ja yritysten asiantuntijat korostavat, että perinteinen yhteistyö alv-petosten torjumiseksi perustuu talousketjussa suoraan osallisina olevien yritysten kirjanpitoon. Rajatylittävän kuluttajakaupan osalta nämä tiedot eivät välttämättä ole suoraan saatavilla, jolloin ”perinteinen” yhteistyö veroviranomaisten välillä on riittämätöntä²⁴. Sen vuoksi tällä aloitteella täydennetään myös EU:n hallinnollisen yhteistyön viimeisimpiä muutoksia tarjoamalla veroviranomaisille uusi väline alv-petosten havaitsemiseen rajatylittävässä kuluttajakaupassa.

Tämä aloite olisi nähtävä myös kansainvälisestä näkökulmasta. Kun kolmanteen maahan tai kolmannelle alueelle sijoittautuneet tavaroiden luovuttajat tai palvelujen suorittajat syyllistyvät petoksiin, kansainvälinen yhteistyö on olennaisen tärkeää puuttuvan alv:n perimiseksi. Unioni on hiljattain tehnyt Norjan kanssa sopimuksen alv-yhteistyöstä²⁵ ja toimii aktiivisesti OECD:ssä tehostaakseen hallinnollisen yhteistyön välineiden käyttöä kansainvälisellä tasolla. Tämä aloite antaa jäsenvaltioille näyttöä, joka auttaa paljastamaan petosten tekijöitä kolmansissa maissa. Tätä näyttöä käytetään ensimmäisenä vaiheena kansainvälisen yhteistyön käynnistämiseksi tai hallinnollisen yhteistyön parantamista koskevan kansainvälisen vuoropuhelun edistämiseksi muiden lainkäyttöalueiden kanssa.

¹⁹ Ks: https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/juncker-political-guidelines-speech_fi.pdf

²⁰ Ks: https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/soteu2018-brochure_fi.pdf

²¹ Neuvoston asetus (EU) N:o 904/2010, annettu 7 päivänä lokakuuta 2010, hallinnollisesta yhteistyöstä ja petosten torjunnasta arvonlisäverotuksen alalla (EUVL L 268, 12.10.2010, s. 1).

²² Neuvoston asetus (EU) 2018/1541, annettu 2 päivänä lokakuuta 2018, asetusten (EU) N:o 904/2010 ja (EU) 2017/2454 muuttamisesta hallinnollista yhteistyötä arvonlisäveron alalla tehostavien toimenpiteiden osalta (EUVL L 259, 16.10.2018, s. 1).

²³ EU:n alv-foorumi on komission asiantuntijaryhmä, jossa yritykset ja arvonlisäveroviranomaiset keskustelevat siitä, miten alv-lainsäädännön täytäntöönpanoa voitaisiin parantaa käytännössä. Ks. komission päätös, annettu 3 päivänä heinäkuuta 2012, EU:n alv-foorumin perustamisesta (EUVL C 198, 6.7.2012, s. 4).

²⁴ Consolidated report on cooperation between Member States and businesses in the field of e-commerce/modern commerce, s. 5. Ks: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-reports-published_en

²⁵ Ks: <https://www.consilium.europa.eu/press/press-releases/2018/02/06/eu-norway-agreement-signed-strengthening-the-prevention-of-vat-fraud/>

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

• Oikeusperusta

Tämän aloitteen oikeusperusta on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 113 artikla. Kyseisessä artiklassa määrätään, että neuvosto antaa yksimielisesti erityisessä lainsäätämisyjärjestyksessä säännökset välillisiä veroja koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta siltä osin kuin yhdenmukaistaminen on tarpeen sisämarkkinoiden toteuttamisen ja toiminnan varmistamiseksi sekä kilpailun vääristymien välttämiseksi.

• Toissijaisuusperiaate

Tämä aloite on toissijaisuusperiaatteen mukainen, koska pääongelma – verkkokaupan alv-petokset – on kaikille jäsenvaltioille yhteinen, ja tilannetta pahentaa veroviranomaisten käytettävissä olevien välineiden riittämättömyys. Jäsenvaltiot eivät yksinään voi saada kolmansilta osapuolilta, kuten maksupalveluntarjoajilta, tietoja, joita tarvitaan alv-sääntöjen valvomiseksi tavaroiden ja palvelujen rajatylittävässä kaupassa, eivätkä varmistaa, että verkkokaupan alv-sääntöjä (sellaisina kuin ne ovat äskettäin muutettuina verkkokaupan alv-direktiivillä) sovelletaan oikein, ja torjua verkkokauppaan liittyviä alv-petoksia. Sen vuoksi jäsenvaltioiden välinen yhteistyö on ratkaisevan tärkeää. Jäsenvaltioiden välisen hallinnollisen yhteistyön oikeudellisesta kehyksestä arvonlisäveron alalla säädetään asetuksessa (EU) N:o 904/2010. Näin ollen aloite, joka koskee uusien yhteistyövälineiden käyttöönottoa tämän erityisongelman ratkaisemiseksi, edellyttää komission ehdotusta EU:n nykyisen oikeudellisen kehyksen muuttamiseksi. Jotta veroviranomaiset voisivat kerätä alv-maksutietoja, on otettava käyttöön maksupalveluntarjoajia koskevia uusia tietojen kirjausvelvoitteita. Tämä edellyttää ehdotusta alv-direktiivin muuttamiseksi.

• Suhteellisuusperiaate

Tässä ehdotuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen verkkokaupan alv-petosten torjumista koskevan tavoitteen saavuttamiseksi. Uuden järjestelmän odotetaan erityisesti antavan veroviranomaisille tarvittavat tiedot ja resurssit, jotta ne voivat havaita verkkokauppaan liittyvät alv-petokset ja kerätä lisä-alv:a. Yritysten ja veroviranomaisten hallinnollinen rasite kevenisi yleisesti verrattuna nykytilanteeseen, ja laillisesti toimivat yritykset hyötyisivät tasapuolisemmista toimintaedellytyksistä.

Vaatus, jonka mukaan maksupalveluntarjoajien on säilytettävä tiettyjä tietoja niiden lähettämiseksi veroviranomaisille on myös suhteellisuusperiaatteen mukainen. Maksupalveluntarjoajille tulee vaatimus pitää kirjaa tiedoista, jotka niillä on jo käytössään maksutapahtumien toteuttamiseksi. Lisäksi tietojen kirjaamista ja siirtämistä veroviranomaisille koskeva EU:n yhdenmukaistettu velvoite vähentää maksupalveluntarjoajien hallinnollisia rasitteita (verrattuna siihen, että nämä maksupalveluntarjoajat veloitetaan noudattamaan erilaisia kansallisia lähestymistapoja).

Alv-petosten torjunta on tärkeä unionin ja jäsenvaltioiden yleisen edun mukainen tavoite. Veroviranomaisten petostentorjunta-asiantuntijat käsittelevät ainoastaan tämän tavoitteen (verkkokaupan alv-petosten torjuminen) saavuttamiseksi tarvittavia tietoja yleisen tietosuojasetuksen²⁶, asetuksen (EU) 2018/1725²⁷ ja perusoikeuskirjan²⁸ mukaisesti. Lisäksi

²⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta

käsiteltäviksi tulee ainoastaan tietoja, joiden perusteella veroviranomaiset voivat i) identifioida tavaroiden ja palvelujen toimittajat, ii) tarkistaa maksutapahtumien lukumäärän ja rahallisen arvon sekä iii) tarkistaa maksujen alkuperän. Tähän aloitteeseen ei ole sisällytetty kuluttajia koskevia muita tietoja kuin tiedot maksun alkuperäjäsenvaltiosta (joka on kuluttajan sijaintivaltio). Oikeasuhteisuus varmistetaan myös kynnsarvolla, jonka alittuessa maksupalveluntarjoajien ei tarvitse toimittaa maksutietoja veroviranomaisille. Kynnsarvo jättäisi tämän aloitteen ja henkilötietojen käsittelyn ulkopuolelle maksut, jotka eivät mitään todennäköisimmin viittaa taloudelliseen toimintaan.

- **Toimintatavan valinta**

Ehdotetaan direktiiviä alv-direktiivin muuttamiseksi siten, että maksupalveluntarjoajille tulee uusia kirjaamisvelvoitteita.

Hallinnollisesta yhteistyöstä ja petosten torjunnasta arvonlisäverotuksen alalla annetun asetuksen (EU) N:o 904/2010 muuttamiseksi ehdotetaan asetusta, jolla otetaan käyttöön uusi alv-perusteisia maksutietoja koskeva tietokanta, joka on jäsenvaltioiden käytettävissä ainoastaan verkkokauppaan liittyvien alv-petosten torjumiseksi.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Jälkiarvioinnit**

Tätä ehdotusta tuetaan asetuksen (EU) N:o 904/2010 arvioinnilla, joka koskee erityisesti asetuksen niitä osia, joissa keskitytään sen käyttöön verkkokauppaan liittyvien alv-petosten alalla.

Yleisesti ottaen veroviranomaiset pitivät voimassa olevaa asetusta (EU) N:o 904/2010 tehokkaana välineenä verkkokaupan alv-petosten torjunnassa. Veroviranomaiset kuitenkin mainitsivat, että tällä hetkellä niiden käytettävissä olevat hallinnollisen yhteistyön välineet eivät helposti mahdollista verkkoyritysten tunnistamista ja valvontaa silloin, kun tällaisten yritysten verkkotunnus ja kirjanpito ovat toisessa maassa (riippumatta siitä, onko tämä toinen maa EU:n jäsenvaltio tai ei). Veroviranomaiset korostivat myös tarvetta lisätä jäsenvaltioiden sitoutumista investoimaan enemmän resursseja hallinnolliseen yhteistyöhön, sillä tämä on keskeinen tekijä, jolla voidaan lisätä asetuksen (EU) N:o 904/2010 tehokkuutta verkkokaupan alv-petosten torjunnassa. Jotkin jäsenvaltiot mainitsivat myös, että asetuksen toimivuutta voitaisiin lisätä uusilla välineillä, kuten maksutietoihin pääsyn ja näiden tietojen vaihdon avulla.

Vaikka veroviranomaiset katsoivat, että asetuksessa (EU) N:o 904/2010 säädetyt välineet ovat tarkoituksenmukaisia alv-petosten torjunnassa, ne korostivat myös, että parantamisen varaa on. Veroviranomaiset katsovat, että verkkokaupan viimeaikainen kehitys ja verkkokauppapahtumien suuret volyymit edellyttävät uusia, tehokkaampia ja vaikuttavampia hallinnollisen yhteistyön välineitä. Lisäksi veroviranomaiset totesivat, että

liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasetus) (ETA:n kannalta merkityksellinen) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

²⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1725, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 39).

²⁸ Euroopan unionin perusoikeuskirja (EUVL C 326, 26.10.2012, s. 391).

alv-petosten torjuntaan nykyisin käytettävät välineet eivät tulevaisuudessa enää ole yhtä tarkoituksenmukaisia, koska liiketoimintamallit ja alv-petosten muodot muuttuvat.

Vaikka veroviranomaisilla ei kaiken kaikkiaan ole määrällistä näyttöä hallinnollisen yhteistyön hyödyistä ja kustannuksista, ne katsovat, että hallinnollisen yhteistyön edut ovat oikeasuhteisia tai jopa ylittävät veroviranomaisille tietojen vaihtamisesta aiheutuvat kustannukset.

Asetus (EU) N:o 904/2010 ja tämä ehdotus edistävät osaltaan sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa. Ne ovat yhdenmukaisia myös verkkokaupan alv-direktiivin sääntöjen kanssa. Jäsenvaltioiden veroviranomaiset kuitenkin totesivat verkkokaupan kasvun merkitsevän uusia haasteita. On esimerkiksi ratkaistava, miten verkkokaupan alv-petosten havaitsemista ja torjuntaa koskevia tietoja käsitellään.

Lopuksi sekä veroviranomaiset että muut sidosryhmät tunnustivat asetuksessa (EU) N:o 904/2010 säädetyllä hallinnollisen yhteistyön kehyksellä olevan lisäarvoa, koska verkkokaupan alv-petokset vaikuttavat kaikkiin jäsenvaltioihin.

Arvioinnissa kävi ilmi, että kansalliset petostentorjuntatoimet eivät ole riittäviä torjumaan verkkokaupan alv-petoksia ja että jäsenvaltioiden välinen hallinnollinen yhteistyö on tarpeen. Se osoitti myös, että verkkokaupan toimintatapojen muutokset edellyttävät uusia ja asianmukaisia välineitä tietojen vaihtamiseksi.

• **Sidosryhmien kuuleminen**

Komissio pyysi vuonna 2017 useiden sidosryhmien mielipiteitä kohdennetussa kuulemisessa, joka oli suunnattu veroviranomaisille ja yrityksille, erityisesti maksupalveluntarjoajille. Vuonna 2017 käynnistettiin myös yleinen julkinen kuuleminen²⁹.

Kuulemisten tulokset vahvistivat, että kaikki sidosryhmät tunnustavat verkkokaupan alv-petokset merkittäväksi ongelmaksi. Yritykset korostivat, että verkkokaupan alv-petokset vahingoittavat rehellisiä yrityksiä vääristämällä kilpailua. Sekä veroviranomaiset että yritykset vahvistivat yleisesti, että veroviranomaiset tarvitsevat maksutietoja verkkokaupan alv-petosten torjumiseksi. Tietosuojaa ei pidetty maksutietojen keräämisen ja vaihtamisen esteenä edellyttäen, että maksajien henkilötietoja käsitellään yleisen tietosuojasetuksen ehtojen mukaisesti.

Suurin osa vastaajista suhtautui myönteisesti EU:n sääntelykehyksen muuttamiseen niin, että veroviranomaisille saadaan tehokkaampia petostentorjuntavälineitä. Kustannustehokkaimpana välineenä pidettiin keskitettyä EU:n järjestelmää alv:n kannalta merkittävien maksutietojen keräämiseksi ja vaihtamiseksi.

Sekä veroviranomaiset että maksupalveluntarjoajat vahvistivat, että vakioitu ja yhdenmukaistettu lähestymistapa maksutietojen keräämiseen ja vaihtamiseen toisi lisäarvoa.

²⁹ Komissio julkaisi lisäksi yhdistetyn etenemissuunnitelman / alustavan vaikutustenarvioinnin (ks: http://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/initiatives/ares-2018-899238_en) "Exchange of VAT-relevant payment data", joka mahdollisti alustavan palautteen aloitteesta. Palauteaikana 15. helmikuuta 2018 – 15. maaliskuuta 2018 komissio sai vain kolme vastausta. Kahdessa niistä kannatettiin aloitetta, mutta kolmas ei liittynyt aloitteen sisältöön.

Tämä ehdotus laadittiin sen jälkeen, kun oli kuultu jäsenvaltioiden veroviranomaisia ja yritysten edustajia, mukaan lukien maksupalvelujen tarjoajat, verkkokauppaa käsittelevässä alv-foorumissa alaryhmässä.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Kaikkien sidosryhmien kuulemisen lisäksi tämän ehdotuksen laatimiseksi ei tarvittu muita ulkopuolisia asiantuntijoita.

- **Vaikutustenarviointi**

Perusskenaariota lisäksi vaikutustenarvioinnissa tarkasteltiin kahta vaihtoehtoa:

- (1) muu kuin sääntelyyn perustuva vaihtoehto, joka koostuu pääasiassa ohjeiden antamisesta veroviranomaisille, jotta ne voivat kehittää hallinnollisia valmiuksiaan torjua verkkokauppaan liittyviä alv-petoksia;
- (2) sääntelyvaihtoehto, joka tarkoittaa EU:n oikeudellisen kehyksen muuttamista siten, että i) maksupalvelujen tarjoajien on pidettävä kirjaa arvonlisäveroon liittyvistä maksutiedoista ja ii) jäsenvaltioiden veroviranomaisten on kerättävä ja vaihdettava maksutietoja.

Sääntelyvaihtoehdossa ehdotettiin kahta vaihtoehtoista teknistä ratkaisua maksutietojen vaihtamiseksi veroviranomaisten välillä: hajautettu sovellus, joka on samankaltainen kuin alv-tietojen vaihtojärjestelmä, tai EU:n tason keskustietokanta (jonka komissio kehittää).

Vaikutustenarviointi osoitti keskitetyn tietokannan olevan verkkokaupan alv-petosten torjuntaa koskevan tavoitteen kannalta paras vaihtoehto, jonka avulla voitaisiin tehokkaimmin puuttua alv-petoksiin.

Keskitetty tietokanta antaisi enemmän takeita tietojen yhtenäisyydestä ja analysoinnista sekä tarjoaisi hajautettuja tietokantoja selkeämmän EU:n laajuisen näkökulman havaittujen petosten tekijöiden liikevaihtoon.

Tietojen vaihtaminen keskustietokannan välityksellä vähentäisi myös paremmin markkinoiden vääristymistä. Koska yhteistyö johtaa parempiin tuloksiin veroviranomaisten kannalta, laillisesti toimivat yritykset hyötyisivät tasapuolisemmista toimintaedellytyksistä. Sidosryhmien kuulemisessa ei ollut mahdollista määrittää tarkasti, mitä kustannuksia maksupalveluntarjoajille aiheutuu säännösten noudattamisesta. Vaikutustenarviointi osoitti kuitenkin, että raportointivelvollisuuksien yhdenmukaistaminen yhteen ainoaan tietojen toimittamisen muotoon (ja vain yhteen rajapintaan) vähentää maksupalveluntarjoajille säännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia.

Lisäksi veroviranomaisilla olisi keskitetyssä ratkaisussa vähemmän kehitys- ja käyttökustannuksia kuin kansallisen tason hajautetussa järjestelmässä.

Sääntelytarkastelulautakunta tarkasteli ehdotuksen vaikutustenarviointia 27. kesäkuuta 2018. Lautakunta antoi ehdotuksesta myönteisen lausunnon ja esitti joitakin suosituksia, jotka on otettu huomioon. Lautakunnan lausunto ja suositukset ovat tämän ehdotuksen mukana olevan vaikutustenarviointia koskevan komission yksiköiden valmisteluasiakirjan liitteessä 1³⁰.

³⁰ Tiivistelmä on saatavilla seuraavalla sivustolla:

- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Tämä aloite ei kuulu sääntelyn toimivuutta ja tuloksellisuutta koskevan REFIT-ohjelman piiriin. Veroviranomaisille ja komissiolle todennäköisesti aiheutuvat kustannukset luetellaan 4 jaksossa.

Kohdennetun kuulemisen aikana saatujen tietojen perusteella vaikutustenarvioinnissa ei ollut mahdollista arvioida maksupalveluntarjoajille aiheutuvia kustannuksia luotettavasti. Nykyisin maksupalveluntarjoajat saavat eri jäsenvaltioilta tietopyyntöjä eri muodoissa ja eri menettelyjen mukaisesti. Tämän aloitteen mukaan maksupalveluntarjoajien olisi käytettävä EU-yhdenmukaistettua standardia maksutietojen toimittamiseen jäsenvaltioiden veroviranomaisille. Se vähentäisi maksupalvelujen tarjoajien hallinnollista kokonaisrasitetta.

Aloitteessa ei säädetä uusista alv-velvoitteista niille, jotka luovuttavat tavaroita ja suorittavat palveluja loppukuluttajille.

Lisäksi tämän aloitteen odotetaan vähentävän huomattavasti jäsenvaltioille verkkokaupan alv-petoksista aiheutuvia alv-tappioita.

- **Perusoikeudet**

Käsiteltävänä oleva ehdotus johtaa uusiin henkilötietojen vaihtoihin ja käsittelyyn.

Yleisessä tietosuoja-asetuksessa annetaan laaja henkilötietojen määritelmä, joka sisältää kaikki sellaista tunnistettua tai tunnistettavissa olevaa luonnollista henkilöä koskevat tiedot, joka voidaan tunnistaa suoraan tai välillisesti. Tästä syystä maksutiedot kuuluvat kyseisen asetuksen soveltamisalaan ja ovat perusoikeuskirjassa vahvistettujen henkilötietojen suojaan sovellettavien periaatteiden mukaisia.

Yleisessä tietosuoja-asetuksessa ja asetuksessa (EU) 2018/1725 säädetään erittäin tarkoista periaatteista, joiden mukaan rekisteröityjen oikeuksia on noudatettava henkilötietojen käsittelyn yhteydessä. Unioni voi kuitenkin käyttää näitä periaatteita ja rekisteröidyn oikeuksia rajoittavia lainsäädäntötoimenpiteitä³¹ – kunhan rajoitukset noudattavat tarpeellisuuden ja oikeasuhteisuuden periaatteita – turvatakseen unionin yleisen edun kannalta tärkeitä tavoitteita, kuten taloudelliset ja rahoitukselliset edut, verotus mukaan luettuna³².

Aloitetta tukeva vaikutustenarvointi osoitti, että veroviranomaisilla ei ole muuta tehokasta vaihtoehtoista tapaa kerätä tarvittavia tietoja verkkokaupan alv-petosten torjumiseksi. Tämän vuoksi maksutietojen vaihto on välttämätön toimenpide.

Lisäksi tässä aloitteessa käsitellään vain sellaisia maksutietoja, jotka ovat tarpeen verkkokaupan alv-petosten torjumiseksi. Käsiteltäviä tietoja olisivat ainoastaan varojen vastaanottajat (maksunsaajat) ja itse maksutapahtuma (määrä, valuutta, päivämäärä). Tiedot tavaroista tai palveluista maksavista kuluttajista (maksajat) eivät ole osa tietojenvaihtoa. Näin ollen näitä tietoja ei käytettäisi muihin tarkoituksiin, kuten kuluttajien ostotottumusten

<http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/index.cfm?fuseaction=list&coteId=10102&version=ALL&p=1>
&

³¹ Rajoittaa voidaan oikeutta saada läpinäkyvästi tietoa seuraavista: tietojen käsittely (12, 13 ja 14 artikla); pääsy tietoihin (15 artikla); tietojen oikaiseminen (16 artikla); tietojen poistaminen (17 artikla); tietojen käsittelyn rajoittaminen (18 artikla); ilmoituksen saaminen tietojen oikaisusta tai poistosta (19 artikla); tietojen vastaanottaminen jäsennellyssä ja yhteisessä muodossa – tietojen siirrettävyys (20 artikla); vastustamisoikeus (21 artikla), ja oikeus olla joutumatta automaattien käsittelyn ja profiloinnin kohteeksi (22 artikla).

³² Yleisen tietosuoja-asetuksen 23 artikla ja asetuksen (EU) 2018/1725 25 artikla.

seurantaan. Lisäksi ehdotukseen sisältyy enimmäismäärä, joka liittyy tietyn maksun saajan vastaanottamiin maksuihin, mikä sulkee pois maksut, joita todennäköisesti toteutetaan yksityisistä syistä. Myös maiden sisäiset maksut jätettäisiin aloitteen soveltamisalan ulkopuolelle. Maksutiedot olisivat saatavilla ainoastaan jäsenvaltioiden Eurofisc-yhteysvirkamiehille³³ ja ainoastaan niin kauan kuin on tarpeen verkkokaupan alv-petosten torjumiseksi.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

On odotettavissa, että komission ja veroviranomaisten investointikustannukset tulevat kompensoiduksi kerättävien alv-tulojen lisääntymisellä. Vuonna 2017 verkkomyynnin määrä kuluttajakaupassa oli noin 600 miljardia euroa³⁴. Jos oletetaan, että veroviranomaiset kykenisivät perimään menetettyä arvonlisäveroa yhden prosentin tuosta liikevaihdosta, siitä voisi kertyä jopa 1,2 miljardia arvonlisäveroa 28 jäsenvaltion EU:ssa. Siinäkin tapauksessa, että kaikkea arvonlisäveroa ei saada perittyä, määrä ylittäisi selvästi aloitteen kustannukset. Lisäksi petosten taso vastaa useaa prosenttiyksikköä verkkokaupan myynnistä. Kun arvonlisäveroa saadaan kannettua suurempia määriä, on odotettavissa, että alv-vaje pienenee verkkokaupan alalla.

Tämän aloitteen kustannukset jakautuvat vuodesta 2019 alkaen usealle vuodelle. Näiden kustannusten ensimmäinen osa (vuoteen 2020 asti) katetaan nykyisen Fiscalis 2020 -ohjelman määrärahoista. Suurin osa kustannuksista aiheutuu kuitenkin vuoden 2020 jälkeen, kuten säädökseen liittyvässä rahoitus selvityksessä kuvaillaan.

Kun otetaan huomioon komissiolle aiheutuvat suurimmat mahdolliset kustannukset, talousarviovaikutuksiksi on arvioitu kertaluonteisena 11,8 miljoonaa euroa järjestelmän perustamiseen, ja vuotuiset toimintakustannukset olisivat 4,5 miljoonaa euroa, kun järjestelmä on täysin toimintavalmis. Näiden toimintakustannusten arvioidaan alkavan vasta vuonna 2022, kun järjestelmä on toiminnassa. Niiden vaikutus talousarvioon laskettiin viiden vuoden ajalle yhteensä (mukaan lukien kertaluonteiset kustannukset) 34,3 miljoonaksi euroksi järjestelmän perustamiseen ja käyttöön vuoteen 2027 asti.

Nämä kustannukset ovat linjassa seuraavan kauden monivuotista rahoituskehystä koskevan ehdotuksen ja Fiscalis-ohjelman kanssa.

5. LISÄTIEDOT

• Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt

Eurofisc-kertomukset ja jäsenvaltioiden vuosittaiset tilastot on esitetty ja niistä on keskusteltu hallinnollisen yhteistyön pysyvässä komiteassa³⁵ asetuksen (EU) N:o 904/2010 49 artiklan mukaisesti. Pysyvän komitean puheenjohtajana toimii Euroopan komissio. Lisäksi komissio pyrkii saamaan jäsenvaltioilta kaikki mahdolliset tarvittavat tiedot uuden järjestelmän

³³ Eurofisc-yhteysvirkamiehet ovat veroviranomaisten petostentorjunta-asiantuntijoita, jotka jäsenvaltiot ovat nimittäneet toimivaltaisiksi vaihtamaan varhaisia varoitussignaaleja alv-petosten torjumiseksi. Asetus (EY) N:o 904/2010, X luku.

³⁴ E-commerce Europe arvioi, että vuonna 2017 verkkokaupan liikevaihto oli 602 miljardia euroa Euroopan pohjoisilla, itäisillä ja eteläisillä alueilla.

³⁵ Hallinnollisen yhteistyön pysyvä komitea muodostuu jäsenvaltioiden edustajista, ja sen puheenjohtajana toimii komissio. Komitea vastaa asetuksen (EU) N:o 904/2010 täytäntöönpanosta.

toiminnasta ja petoksista. Tarvittaessa Fiscalis-komiteassa varmistetaan koordinointi (tätä komiteaa ei ole vielä perustettu uuden Fiscalis-ohjelman yhteydessä³⁶).

Asetuksessa (EU) N:o 904/2010 ja direktiivissä 2006/112/EY on jo vahvistettu säännöt komission säännöllisille arvioinneille ja raportoinnille. Sen vuoksi komissio antaa näiden nykyisten velvoitteiden mukaisesti viiden vuoden välein Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen uuden hallinnollisen yhteistyönvälineen toiminnasta asetuksen (EU) N:o 904/2010 59 artiklan mukaisesti.

Lisäksi komissio antaa joka 4. vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen maksupalveluntarjoajille direktiivin 2006/112/EY 404 artiklan mukaisesti asetettujen uusien alv-velvoitteiden toimivuudesta. Komissio varmistaa näiden kahden kertomuksen koordinoinnin ja sen, että ne perustuvat samoihin havaintoihin.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Ehdotetussa 243 a artiklassa viitataan maksupalveluista sisämarkkinoilla annetun direktiivin (EU) 2015/2366³⁷ asiaa koskeviin säännöksiin.

Alv-direktiivin 243 b artiklassa säädetään uudesta tietojen kirjaamista koskevasta velvoitteesta maksupalveluntarjoajille. Kyseessä olevat maksupalvelut luetellaan direktiivin (EU) 2015/2366 liitteessä 1. Kaikilla maksupalveluilla ei ole merkitystä rajatylittävien tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten valvonnan kannalta. Kyseeseen tulevat ainoastaan sellaiset maksupalvelut, joista on tuloksena varojen siirtäminen rajojen yli maksunsaajille³⁸ (tai maksunsaajien puolesta toimiville maksupalveluntarjoajille) ja ainoastaan silloin, kun maksaja³⁹ on jossakin jäsenvaltiossa. Tähän on syynä se, että tieto maksun alkuperäjäsenvaltiosta antaa veroviranomaisille viitteen kulutuspaikasta. Tässä aloitteessa käsitteellä 'rajatylittävä' tarkoitetaan liiketoimia, joissa kuluttaja on jäsenvaltiossa ja palvelujen suorittaja tai tavaroiden luovuttaja on toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa tai kolmannella alueella. Maan sisäiset maksut eivät kuulu tämän ehdotuksen soveltamisalaan.

Ehdotetussa 243 b artiklassa ei viitata maksunsaajan ja maksajan sijoittautumispaikkaan, pysyvään osoitteeseen tai tavanomaiseen asuinpaikkaan. Maksupalveluntarjoajat ovat tavaroita ja palveluja myyvien verovelvollisten ja näiden tavaroiden ja palvelujen kuluttajien välisen sopimussuhteen kannalta kolmansia osapuolia. Tämän vuoksi tiedot, joita maksupalveluntarjoajilla on maksupalveluja suorittaessaan saatavillaan, eivät välttämättä vastaa niitä tietoja, joita varovelvollisilla on käytössään asiakkaistaan taikka tietoja, jotka tarvitaan verotettavan maksutapahtuman paikan määrittämiseksi. Ainoastaan sijainti

³⁶ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi veroyhteistyötä koskevan Fiscalis-ohjelman perustamisesta (COM(2018) 443 final), 18 artikla.

³⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2366, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2009/110/EY ja 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta (ETA:n kannalta merkityksellinen) (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 35).

³⁸ 'Maksunsaajalla' tarkoitetaan luonnollista tai oikeushenkilöä, joka on tarkoitettu maksutapahtuman kohteena olevien varojen vastaanottajaksi (direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 9 kohta).

³⁹ 'Maksajalla' tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on maksutilin haltija ja joka antaa luvan maksutoimeksiintoon kyseiseltä maksutililtä tai, jos maksutiliä ei ole, luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka antaa maksutapahtumaa koskevan toimeksiannon (direktiivin (EU) 2015/2366 9 artiklan 8 kohta).

käynnistää maksupalveluntarjoajia koskevan 243 b artiklan mukaisen tietojen säilyttämisveloitteen.

Ehdotuksessa olevassa 243 c artiklassa vahvistetaan säännöt, joilla määritetään maksunsaajien ja maksajien sijainti (ks. jäljempänä).

Jotta voidaan ottaa huomioon vain taloudelliseen toimintaan mahdollisesti liittyvät maksut (eli pois lukien rajatylittävät varojen siirrot yksityisissä tarkoituksissa), maksunsaajan vastaanottamille rajatylittävillä maksuilla asetetaan lukumäärällinen yläraja. Vasta, kun tietyn maksunsaajan vastaanottamien maksujen kokonaismäärä ylittää 25 maksun enimmäismäärän kalenterivuoden neljänneksellä (joka on myös maksupalveluntarjoajien raportointikausi), maksupalveluntarjoajan on pidettävä kyseistä maksunsaajaa koskevat tiedot veroviranomaisten saatavilla. Enimmäismäärästä päätettiin ottamalla huomioon verkko-ostotilausten keskimääräinen arvo 95 euroa⁴⁰. Jos tämän suuruisia maksutapahtumia on vuodessa 100, myynnin arvo on lähes 10 000 euroa, mikä voi jo johtaa alv-velvoitteisiin jäsenvaltioissa. Sama määrä vastaa myös verkkokaupan alv-direktiivissä säädettyä 10 000 euron kynnyksisarvoa EU:n sisäisissä luovutuksissa.

Maksupalvelun tarjoajan olisi säilytettävä tiedot kaksi vuotta. Tämä tietojen säilytysaika on oikeasuhteinen, kun otetaan huomioon kyseeseen tulevien tietojen valtava määrä, arkaluonteisuus tietosuojan kannalta sekä aika, jonka veroviranomaiset tarvitsevat alv-petosten toteamiseen.

Ehdotuksessa esitetään myös uutta 243 c artiklaa. Siinä viitataan sääntöihin, joita maksupalveluntarjoajien on sovellettava määrittäessään maksajien ja maksunsaajien sijaintia, kuten edellä on mainittu. Kyseisessä 243 c artiklassa ei säädetä verotuspaikan määrittämisestä koskevista säännöistä, mutta siinä vahvistetaan säännöt maksunsaajan ja maksajien sijainnin määrittämiseksi, jotta voidaan soveltaa alv-direktiivin 243 b artiklan mukaista tietojen kirjaamista koskevaa velvoitetta.

Uusi 243 c artikla ei myöskään tarkoita, että maksajan sijainnin määrittämiseen käytetyt tiedot olisi toimitettava veroviranomaisille. Tämä tieto jää maksupalveluntarjoajalle.

Artiklan 1 kohdan mukaan maksajan sijaintipaikan katsotaan olevan jäsenvaltiossa, joka ilmoitetaan maksajan tilitunnisteella. Yhtenäisestä euromaksualueesta annetulla asetuksella⁴¹ otetaan käyttöön kansainvälinen tilinumero IBAN, joka on yksittäisen maksutilin tunniste jäsenvaltiossa. Jos maksu suoritetaan sellaisen maksupalveluntarjoajan välityksellä, joka ei kuulu yhtenäistä euromaksualuetta koskevan asetuksen (joka koskee vain euromääräisiä tilisiirtoja ja suoraveloituksia) soveltamisalaan, maksajan sijainti voidaan ilmoittaa maksajan maksutilin muilla tunnisteilla.

Lisäksi on olemassa maksutapahtumia (rahansiirtoja), joissa varat siirretään maksunsaajalle ilman maksajan nimissä olevaa maksutiliä. Tällaisessa tapauksessa maksajan sijaintipaikan katsotaan olevan jäsenvaltiossa, joka ilmoitetaan maksajan puolesta toimivan maksupalveluntarjoajan tunnisteella.

⁴⁰ [://www.statista.com/statistics/239247/global-online-shopping-order-values-by-device](http://www.statista.com/statistics/239247/global-online-shopping-order-values-by-device)

⁴¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 260/2012, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012, euromääräisiä tilisiirtoja ja suoraveloituksia koskevista teknisistä ja liiketoimintaa koskevista vaatimuksista (SEPA-asetus) (EUVL L 94, 30.3.2012, s. 22).

Artiklan 2 kohdan mukaan maksunsaajan (varojen vastaanottajan) sijaintipaikan katsotaan olevan jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, joka ilmoitetaan sen maksutilin tunnisteella, jolle varat on siirretty. Jos varoja ei ole siirretty millekään maksutilille, maksunsaajan sijaintipaikan katsotaan olevan jäsenvaltiossa, kolmannessa maassa tai kolmannella alueella, joka ilmoitetaan maksunsaajan puolesta toimivan maksupalveluntarjoajan tunnisteella.

Tiedoista, jotka 243 b artiklassa tarkoitettujen maksupalveluntarjoajien on säilytettävä, säädetään yksityiskohtaisesti 243 d artiklassa. Näihin on sisällyttävä tietoja, joiden avulla voidaan tunnistaa tiedoista kirjaa pitävä maksupalveluntarjoaja, tiedot maksunsaajan tunnistamiseksi sekä tiedot maksunsaajan saamista maksuista. Maksajien tunnistetietojen säilyttäminen ei sisälly maksupalveluntarjoajien velvollisuuteen pitää kirjaa tiedoista, koska se ei ole tarpeen petosten havaitsemiseksi. Maksupalveluntarjoajat eivät myöskään aina ole tietoisia siitä, ovatko maksajat verovelvollisia vai ainoastaan yksityisiä kuluttajia. Siksi esitetään, että kun 25 maksun kynnyisarvo vuosineljännekseltä ylittyy, maksupalveluntarjoajien on säilytettävä tiedot kaikista tietyn maksunsaajan saamista maksuista erottelematta kuluttajilta tai verovelvollisilta saatuja maksuja. Jäsenvaltioiden veroviranomaisten on tehtävä tämä erottelu analysoidessaan tietoja.

Maksupalveluntarjoajien on tarvittaessa pidettävä kirjaa maksunsaajan alv- tai verotunnisteista. Jäsenvaltioiden veroviranomaiset tarvitsevat alv-tunnisteita (kansalliset tai arvonlisäveron erityisjärjestelmän tunnisteet) voidakseen tunnistaa arvonlisäverovelvolliset ja tarkistaa näiden maksutiedot suhteessa alv-järjestelmän tai arvonlisäveron erityisjärjestelmän ilmoituksiin ja maksuihin. Maksunsaajan alv-tunniste ei välttämättä ole maksupalveluntarjoajien saatavilla (joko koska maksunsaajalla ei ole alv-tunnistetta tai koska maksunsaajalla on alv-tunniste, mutta se ei ilmoita sitä maksupalveluntarjoajalle). Jos maksupalveluntarjoajan saatavilla ei ole alv-tunnistetta, veroviranomaisten on aloitettava tarvittavat menettelyt (kotimaassa tai hallinnollisella yhteistyöllä) selvittääkseen, toimiiko kyseessä olevan maksunsaajan takana verovelvollinen, ja arvioidakseen, liittyykö asiaan alv-vastuita.

Lisäksi maksupalveluntarjoajien on säilytettävä itse maksutapahtumaa koskevat tiedot, kuten maksun määrä, valuutta, päivämäärä, maksun alkuperä ja tiedot mahdollisesta maksunpalautuksesta.

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVI**direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta tiettyjen maksupalveluntarjoajia koskevien vaatimusten käyttöön ottamiseksi**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 113 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁴²,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁴³,

noudattaa erityistä lainsäätämisyksitystä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston direktiivissä 2006/112/EY⁴⁴ säädetään verovelvollisia koskevista arvonlisäveron (alv) kirjanpitovelvoitteista.
- (2) Sähköisen kaupankäynnin, jäljempänä 'verkkokauppa', kasvu helpottaa rajatylittävää tavaroiden luovuttamista ja palvelujen suorittamista loppukuluttajille jäsenvaltioissa. Tässä aloitteessa rajatylittävällä luovuttamisella ja suorittamisella tarkoitetaan tilannetta, jossa arvonlisävero on maksettava tietyssä jäsenvaltiossa mutta palvelujen suorittaja tai tavaroiden luovuttaja on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon taikka kolmanteen maahan tai kolmannelle alueelle. Vilpillisesti toimivat yritykset käyttävät kuitenkin hyväkseen verkkokaupan mahdollisuuksia saadakseen epäoikeudenmukaista markkinaetua kiertämällä alv-velvoitteitaan. Jos sovelletaan määräpaikkaperiaatetta – koska kuluttajilla ei ole kirjanpitovelvoitteita – jäsenvaltiot, joissa kulutus tapahtuu, tarvitsevat asianmukaiset välineet tällaisten vilpillisten yritysten havaitsemiseksi ja valvomiseksi.
- (3) Valtaosassa eurooppalaisten kuluttajien tekemiä verkko-ostoksia maksut suoritetaan maksupalveluntarjoajien kautta. Maksutapahtuman toteuttamiseksi maksupalveluntarjoajalla on hallussaan tiettyjä tietoja, joiden avulla voidaan yksilöidä maksun vastaanottaja tai maksunsaaja, sekä yksityiskohtaisia tietoja maksutapahtuman määrästä, ajankohdasta ja maksun alkuperäjäsenvaltiosta. Tämä koskee erityisesti rajatylittävää maksutapahtumaa, jossa maksaja on yhdessä jäsenvaltiossa ja maksunsaaja toisessa jäsenvaltiossa taikka kolmannessa maassa tai kolmannelle alueelle. Nämä tiedot ovat tarpeen, jotta veroviranomaiset voivat hoitaa perustehtävänsä petollisesti toimivien yritysten havaitsemiseksi ja alv-vastuiden valvomiseksi. Sen vuoksi on tarpeen, että tällaiset maksupalveluntarjoajien hallussa olevat arvonlisäverotusta

⁴² EUVL C , , s. .

⁴³ EUVL C , , s. .

⁴⁴ Neuvoston direktiivi 2006/112/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2006, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä (EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1).

koskevat tiedot ovat jäsenvaltioiden veroviranomaisten käytettävissä, jotta ne voivat havaita ja torjua rajatylittävän verkkokaupan alv-petoksia.

- (4) Osana tätä uutta toimenpidettä rajatylittävän verkkokaupan alv-petosten torjumiseksi maksupalveluntarjoajille olisi asetettava velvoite pitää riittävän yksityiskohtaista kirjaa tietyistä rajatylittävistä maksutapahtumista maksajan ja maksunsaajan sijainnin perusteella. Sen vuoksi on tarpeen määritellä erityinen käsite maksajan ja maksunsaajan sijainnille sekä keinot maksajan ja maksunsaajan yksilöimiseksi. Maksajan ja maksunsaajan sijainnista olisi seurattava tietojen kirjaamisvelvoite ainoastaan unioniin sijoittautuneiden maksupalveluntarjoajien tapauksessa, ja se ei saisi rajoittaa tässä direktiivissä ja neuvoston täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 282/2011⁴⁵ säädettyjen sääntöjen soveltamista verollisen liiketoimen paikan osalta.
- (5) Maksupalveluntarjoajat voivat hallussaan jo olevien tietojen perusteella määrittää toteuttamiensa maksupalvelujen maksunsaajan ja maksajan sijaintipaikan maksajan tai maksunsaajan jäsenvaltiossa käyttämän maksutilin tunnusteen perusteella.
- (6) Vaihtoehtoisesti maksajan tai maksunsaajan sijaintipaikka olisi määritettävä maksupalveluntarjoajan liiketoimintatunnisteella, jos tämä on toiminut maksajan tai maksunsaajan puolesta. Tätä tunnistuskeinoa olisi käytettävä myös silloin, kun varat siirretään maksunsaajalle ilman maksajan nimissä olevaa maksutiliä tai jos varoja ei suoriteta maksutilille.
- (7) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679⁴⁶ mukaisesti on tärkeää, että maksupalveluntarjoajan velvoite säilyttää ja antaa rajatylittävää maksutapahtumaa koskevia tietoja on oikeasuhteinen, ja sen olisi rajoitettava siihen, mikä on tarpeen jäsenvaltioille verkkokaupan alv-petosten torjumiseksi. Lisäksi maksajasta olisi säilytettävä ainoastaan sijaintia koskeva tieto. Maksunsaajaa ja maksutapahtumaa koskevien tietojen osalta maksupalveluntarjoajilta olisi edellytettävä ainoastaan, että ne säilyttävät ja välittävät veroviranomaisille tietoja, jotka veroviranomaiset tarvitsevat havaitakseen mahdolliset petoksenteekijät ja tehdäkseen alv-tarkastuksia. Sen vuoksi maksupalveluntarjoajia olisi vaadittava säilyttämään tietoja ainoastaan rajatylittävistä maksutapahtumista, jotka todennäköisesti osoittavat taloudellista toimintaa. Jos otetaan käyttöön enimmäismäärä, joka perustuu maksunsaajan kalenterivuoden neljänneksen aikana saamien maksujen määrään, voidaan saada luotettava käsitys siitä, että maksut on suoritettu osana taloudellista toimintaa eikä muista kuin kaupallisista syistä. Maksupalveluntarjoajan kirjanpitovelvoite käynnistyisi silloin, kun tämä enimmäismäärä saavutetaan.
- (8) Koska tietoja on runsaasti ja ne ovat henkilötietojen suojan kannalta arkaluonteisia, on tarpeen ja oikeasuhteista, että maksupalveluntarjoajat säilyttävät tiedot rajatylittävistä maksutapahtumista kahden vuoden ajan, jotta voidaan auttaa jäsenvaltioita torjumaan verkkokauppaan liittyviä alv-petoksia ja havaitsemaan petoksenteekijät. Tämä on välttämätön vähimmäisaika, jotta jäsenvaltiot voivat suorittaa tarkastukset tehokkaasti ja tutkia epäiltyjä alv-petoksia tai havaita alv-petokset.

⁴⁵ Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 282/2011, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2011, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY täytäntöönpanotoimenpiteistä (EUVL L 77, 23.3.2011, s. 1).

⁴⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

- (9) Tiedot, jotka maksupalveluntarjoajien on säilytettävä, olisi kerättävä ja niitä olisi vaihdettava jäsenvaltioiden välillä noudattaen neuvoston asetusta (EU) N:o 904/2010⁴⁷, jossa vahvistetaan säännöt hallinnolliselle yhteistyölle ja tietojenvaihdolle alv-petosten torjumiseksi.
- (10) Verkkokaupan alv-petokset ovat yhteinen ongelma kaikille jäsenvaltioille, mutta yksittäisillä jäsenvaltioilla ei välttämättä ole tietoja, joiden avulla ne voisivat varmistaa, että verkkokauppaa koskevia alv-sääntöjä sovelletaan oikein, ja torjua verkkokauppaan liittyviä alv-petoksia. Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on verkkokaupan alv-petosten torjunta, koska verkkokauppa on luonteeltaan rajatylittävää ja asiasta on saatava tietoa muista jäsenvaltioista, vaan tavoite voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (11) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet. Tässä direktiivissä kunnioitetaan erityisesti perusoikeuskirjan 8 artiklassa vahvistettua henkilötietojen suojaa. Ainoastaan veroviranomaisten petostentorjunta-asiantuntijoiden pitäisi saada käsitellä tämän direktiivin mukaisesti säilytettäviä ja julkistettavia maksutietoja sellaisissa rajoissa, mikä on oikeasuhteista ja välttämätöntä verkkokaupan alv-petosten torjuntaa koskevan tavoitteen saavuttamiseksi.
- (12) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1725⁴⁸ 42 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja se on antanut lausunnon [...]...⁴⁹
- (13) Sen vuoksi direktiiviä 2006/112/EY olisi muutettava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla
Direktiivin 2006/112/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2006/112/EY seuraavasti:

(1) Muutetaan XI osastossa oleva 4 luku seuraavasti:

(a) Lisätään 2 a jakso seuraavasti:

”2 a jakso

Maksupalveluntarjoajien yleiset velvoitteet

(b) Lisätään 243 a – 243 d artikla seuraavasti:

”243 a artikla

Tässä jaksossa tarkoitetaan:

⁴⁷ Neuvoston asetus (EU) N:o 904/2010, annettu 7 päivänä lokakuuta 2010, hallinnollisesta yhteistyöstä ja petosten torjunnasta arvonlisäverotuksen alalla (EUVL L 268, 12.10.2010, s. 1).

⁴⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1725, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 39).

⁴⁹ EUVL C [...], [...], s. [...].

- (1) 'maksupalveluntarjoajalla' direktiivin (EU) 2015/2366 (*) 1 artiklan 1 kohdan a–f alakohdassa lueteltuja tahoja tai luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, johon sovelletaan mainitun direktiivin 32 artiklan mukaista poikkeusta;
- (2) 'maksupalvelulla' direktiivin (EU) 2015/2366 liitteessä I olevassa 3–6 kohdassa tarkoitettua liiketoimintaa;
- (3) 'maksutapahtumalla' direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 5 kohdassa määriteltyä tapahtumaa;
- (4) 'maksajalla' direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 8 kohdassa määriteltyä luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä;
- (5) 'maksunsaajalla' direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 9 kohdassa määriteltyä luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä;
- (6) 'IBAN-tilinumerolla' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 260/2012 (***) 2 artiklan 15 kohdassa määriteltyä kansainvälistä maksutilin numeroa;
- (7) 'BIC-koodilla' asetuksen (EU) N:o 260/2012 2 artiklan 16 kohdassa määriteltyä koodia (Business Identifier Code).

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2366, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2009/110/EY ja 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 35).

(***) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 260/2012, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012, euromääräisiä tilisiirtoja ja suoraveloituksia koskevista teknisistä ja liiketoimintaa koskevista vaatimuksista sekä asetuksen (EY) N:o 924/2009 muuttamisesta (EUVL L 94, 30.3.2012, s. 22).

243 b artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksupalveluntarjoajat säilyttävät suorittamiensa maksupalvelujen maksunsaajista ja maksutapahtumista kalenterivuoden kunkin neljänneksen osalta riittävän yksityiskohtaiset tiedot, jotta jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat valvoa sellaisia tavaroiden luovutuksia ja palvelujen suorituksia, joiden katsotaan V osaston mukaisesti tapahtuvan jäsenvaltiossa.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua vaatimusta sovelletaan vain, jos molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät:
 - (a) maksupalveluntarjoaja siirtää varoja yhdessä jäsenvaltiossa olevalta maksajalta maksunsaajalle, joka on toisessa jäsenvaltiossa, kolmannessa maassa tai kolmannella alueella;
 - (b) maksupalveluntarjoaja suorittaa kalenterivuoden neljänneksen aikana yli 25 a alakohdassa tarkoitettua maksutapahtumaa samalle maksunsaajalle.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja koskevat seuraavat:
 - (a) maksupalveluntarjoajan on säilytettävä tiedot sähköisessä muodossa kahden vuoden ajan sen vuoden päättymisestä, jonka kuluessa maksutapahtuma suoritettiin;

- (b) ne on asetettava maksupalveluntarjoajan sijoittautumisjäsenvaltion saataville asetuksen (EU) N:o 904/2010 (*) 24 b artiklan mukaisesti.

(*) Neuvoston asetus (EU) N:o 904/2010, annettu 7 päivänä lokakuuta 2010, hallinnollisesta yhteistyöstä ja petosten torjunnasta arvonlisäverotuksen alalla (EUVL L 268, 12.10.2010, s. 1).

243 c artikla

1. Edellä olevan 243 b artiklan 2 kohdan soveltamiseksi ja rajoittamatta tämän direktiivin V osaston säännösten soveltamista maksajan katsotaan olevan jäsenvaltiossa, joka vastaa joko
 - (a) maksajan maksutilin IBAN-tilinumeroa;
 - (b) BIC-koodia tai muuta tunnistetta, joka yksiselitteisesti yksilöi maksajan puolesta toimivan maksupalveluntarjoajan.
2. Edellä olevan 243 b artiklan 2 kohdan soveltamiseksi maksunsaajan katsotaan olevan jäsenvaltiossa, kolmannessa maassa tai kolmannella alueella, joka vastaa joko
 - (a) maksunsaajan maksutilin IBAN-tilinumeroa tai muuta maksutilitunnistetta, joka yksiselitteisesti yksilöi yksittäisen maksutilin;
 - (b) BIC-koodia tai muuta tunnistetta, joka yksiselitteisesti yksilöi maksunsaajan puolesta toimivan maksupalveluntarjoajan.

243 c artikla

1. Maksupalveluntarjoajien 243 b artiklan mukaisesti säilyttämiin tietoihin on sisällyttävä seuraavat:
 - (a) BIC-koodi tai muu tunniste, joka yksiselitteisesti yksilöi maksupalveluntarjoajan;
 - (b) maksunsaajan nimi tai tarvittaessa liikenimi;
 - (c) maksunsaajan mahdollinen alv-tunniste, jos se on saatavilla;
 - (d) IBAN-tilinumero tai muu maksutilitunniste, joka yksiselitteisesti yksilöi maksunsaajan yksittäisen maksutilin;
 - (e) BIC-koodi tai muu tunniste, joka yksiselitteisesti yksilöi maksunsaajan puolesta toimivan maksupalveluntarjoajan, jos maksunsaaja ottaa vastaan varoja ilman maksutiliä;
 - (f) maksunsaajan osoite maksupalveluntarjoajan tiedoissa;
 - (g) 243 b artiklan 2 kohdassa tarkoitettut maksutapahtumat;
 - (h) g alakohdassa tarkoitettuihin maksutapahtumiin liittyvät maksunpalautukset;
2. Edellä 1 kohdan g ja h alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin on sisällyttävä seuraavat:
 - (a) maksutapahtuman tai maksunpalautuksen päivämäärä ja kellonaika;
 - (b) maksutapahtuman tai maksunpalautuksen määrä ja valuutta;

- (c) tapauksen mukaan maksunsaajan vastaanottamien tai hänen puolestaan vastaanotettujen varojen alkuperäjäsenvaltio tai palautuksen määräpaikkana oleva jäsenvaltio, kolmas alue tai kolmas maa sekä tiedot, joita on käytetty maksutapahtuman tai maksunpalautuksen alkuperän tai määräpaikan määrittämiseen 243 c artiklan mukaisesti.”

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2021. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2022.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

- 1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi
- 1.2. Toimintalohko(t) (*ohjelmaklusteri*)
- 1.3. Ehdotuksen/aloitteen luonne
- 1.4. Ehdotuksen/aloitteen perustelut
- 1.5. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto
- 1.6. Hallinnointitapa (Hallinnointitavat)

2. HALLINNOINTI

- 2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt
- 2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä
- 2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

- 3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehyyksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat
- 3.2. Arvioidut vaikutukset menoihin
 - 3.2.1. *Yhteenvedo arvioiduista vaikutuksista menoihin*
 - 3.2.2. *Arvioidut vaikutukset hallintomäärärahoihin*
 - 3.2.3. *Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet*
- 3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

Arvonlisäveroon liittyvien maksutietojen pakollinen toimittaminen ja vaihtaminen
PLAN/2017/2023 — TAXUD

1.2. Toimintalohko(t) (*ohjelmaklusteri*)

Sisämarkkinat, innovointi ja digitaalitalous

1.3. Ehdotus/aloite liittyy:

uuteen toimeen

uuteen toimeen, joka perustuu pilottihankkeeseen tai valmistelutoimeen⁵⁰

käynnissä olevan toimen jatkamiseen

yhden tai useamman toimen sulauttamiseen tai uudelleen suuntaamiseen johonkin toiseen/uuteen toimeen

1.4. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.4.1. *Tarpeet, joihin ehdotuksella/aloitteella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä sekä aloitteen yksityiskohtainen toteutusajataulu*

Hankkeelle on asetettu seuraavat välitavoitteet:

- (1) Vuoden 2022 loppuun mennessä – toimintakunnossa keskitetty järjestelmä tietojen keräämiseksi maksupalveluntarjoajilta ja riskianalyysin toteuttamiseksi
- (2) Vuoden 2024 loppuun mennessä – komissio saanut palautetta maksutietojen käytöstä, riskikriteereistä ja alv:n arvioiduista lisämääristä vähintään kahdelta kolmasosalta aktiivisista käyttäjistä (jäsenvaltiot).

1.4.2. *EU:n osallistumisesta saatava lisäarvo (joka voi olla seurausta eri tekijöistä, kuten koordinoinnin paranemisesta, oikeusvarmuudesta tai toiminnan vaikuttavuuden tai täydentävyyden paranemisesta). EU:n osallistumisesta saatavalla lisäarvolla tarkoitetaan tässä kohdassa arvoa, jonka EU:n osallistuminen tuottaa sen arvon lisäksi, joka olisi saatu aikaan pelkillä jäsenvaltioiden toimilla.*

Syyt siihen, miksi toimi toteutetaan EU:n tasolla (ennen toteutusta) Jäsenvaltiot eivät voi yksinään torjua tehokkaasti verkkokaupan alv-petoksia. Veroviranomaisilla ei ole pääsyä tietoihin rajatylittävästä myynnistä kuluttajille.

Lisäksi maksutietojen vaihtaminen jäsenvaltioiden veroviranomaisten välillä ei ole aina mahdollista oikeudellisten rajoitteiden vuoksi. Tämä tekee nykyisistä hallinnollisen yhteistyön välineistä melko tehottomia verkkokaupan alv-petosten torjunnassa.

Odotettavissa oleva EU:n tason lisäarvo (toteutuksen jälkeen)

Alv-sääntöjen parempi noudattaminen etämyynnissä tasaisi toimintaedellytyksiä kaikkien verkkokauppaa harjoittavien yritysten kannalta. Lisäksi sääntöjen

⁵⁰

Sellaisina kuin nämä on määritelty varainhoitoasetuksen 58 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa.

noudattamisen paraneminen johtaisi alv-tulojen lisääntymiseen ja alv-vajeen pienenemiseen.

Maksupalveluntarjoajien kannalta yhden ainoan keskitetyn EU:n laajuisen järjestelmän perustaminen arvonlisäveroon liittyville maksutiedoille vähentäisi riskejä ja kustannuksia, joita aiheutuisi saman tiedon ilmoittamisesta eri muodoista erikseen jokaisessa jäsenvaltiossa.

1.4.3. *Vastaavista toimista saadut kokemukset*

Kyseessä on uusi aloite. Arvonlisäveron erityisjärjestelmän yhteydessä on kuitenkin jo kehitetty yhteiseurooppalainen alusta sähköisten palvelujen alv:n ilmoittamiselle ja maksamiselle eri puolilla Eurooppaa, ja sen perusteella voidaan todeta seuraavaa:

- (1) teknisen ratkaisun toteuttaminen on suunniteltava ennalta hyvin ja toteutuksen yhteydessä on kuultava sidosryhmiä laajasti sekä otettava huomioon uuden järjestelmän kehittämiseen tarvittava aika ja rahoitus;
- (2) vaatimuksia, jotka koskevat tietojen säilyttämistä pitkällä aikavälillä, olisi punnittava huolellisesti kustannusten ja hyötyjen kannalta.
- (3) aloitteen täytäntöönpanoon olisi liitettävä hyvä tiedotuskampanja, jotta voidaan auttaa yrityksiä noudattamaan uusia raportointivaatimuksia.

Lisäksi hyödynnetään tietojenkäsittelyjärjestelmien kehittämisestä ja Fiscalis- ja Tulli-ohjelmien hallinnollisesta yhteistyöstä saatuja kokemuksia. Erityisesti kokemukset, joita saadaan tulevan Tulli 2 -tietojärjestelmän kehittämisestä voivat olla hyödyllisiä maksutietoja koskevien riskianalyyysvälineiden kehittämisessä.

1.4.4. *Yhteensopivuus muiden kyseeseen tulevien välineiden kanssa ja mahdolliset synergiaedut*

Varat aloitteen täytäntöönpanoon saadaan Fiscalis-ohjelmasta.

Aloite pannaan täytäntöön rinnan digitaalisten sisämarkkinoiden alv-paketin uusien sääntöjen kanssa, jotka perustuvat erityisesti direktiivin 2006/112/EY ja direktiivin 2009/132/EY muuttamisesta palvelujen suorituksia ja tavaroiden etämyyntiä koskevien tiettyjen arvonlisäverovelvoitteiden osalta 5 päivänä joulukuuta 2017 annettuun neuvoston direktiiviin (EU) 2017/2455. Maksutietojen avulla veroviranomaiset voisivat ristiintarkastaa markkinapaikkojen, alustojen tai muiden etämyyjien ilmoittamat tiedot ja todentaa 10 000 euron kynnyksarvon soveltamisen EU:n sisäisiin toimituksiin.

1.5. **Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto**

kesto on rajattu

- toiminta alkaa [PP/KK]VVVV ja päättyy [PP/KK]VVVV.
- maksusitoumusmäärärahoihin kohdistuvat rahoitusvaikutukset koskevat vuosia YYYY–YYYY ja maksumäärärahoihin kohdistuvat rahoitusvaikutukset vuosia YYYY–YYYY.

kesto ei ole rajattu

- käynnistysvaihe alkaa vuonna 2020 ja päättyy vuonna 2023,
- minkä jälkeen toteutus täydessä laajuudessa.

1.6. Hallinnointitapa (Hallinnointitavat)⁵¹

- Suora hallinnointi**, jonka komissio toteuttaa käyttämällä
- yksiköitään, myös unionin edustustoissa olevaa henkilöstöään
 - toimeenpanovirastoja
- Hallinnointi yhteistyössä** jäsenvaltioiden kanssa
- Välillinen hallinnointi**, jossa täytäntöönpanotehtäviä on siirretty
- kolmansille maille tai niiden nimeämille elimille
 - kansainvälisille järjestöille ja niiden erityisjärjestöille (tarkennettava)
 - Euroopan investointipankille tai Euroopan investointirahastolle
 - varainhoitoasetuksen 70 ja 71 artiklassa tarkoitetuille elimille
 - julkisoikeudellisille yhteisöille
 - sellaisille julkisen palvelun tehtäviä hoitaville yksityisoikeudellisille elimille, jotka antavat riittävät rahoitustakuut
 - sellaisille jäsenvaltion yksityisoikeuden mukaisille elimille, joille on annettu tehtäväksi julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden täytäntöönpano ja jotka antavat riittävät rahoitustakuut
 - henkilöille, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa SEU-sopimuksen V osaston mukaisia yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan erityistoimia ja jotka nimetään asiaa koskevassa perussäädöksessä.

Huomautukset

Komissiota avustaa hallinnollisen yhteistyön pysyvä komitea asetuksen (EU) N:o 904/2010 58 artiklan sekä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, annetun asetuksen (EU) N:o 182/2011 nojalla.

⁵¹

Kuvaukset eri hallinnointitavoista ja viittaukset varainhoitoasetukseen ovat saatavilla budjettipääosaston verkkosivuilla osoitteessa <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

Verotuksen ja tulliliiton pääosasto TAXUD toimittaa vuosittain seurantaraportit hallinnollisen yhteistyön pysyvälle komitealle.

2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä(t)

2.2.1. *Perustelut ehdotetu(i)lle hallinnointitavalle(/-tavoille), rahoituksen toteutumekanismeille(/-mekanismeille), maksujärjestelyille sekä valvontastrategialle*

Aloite toteutetaan suoran hallinnoinnin muodossa. Suora hallinnointi mahdollistaa mahdollisimman tehokkaan rahoitusvarojen kohdentamisen ja mahdollisimman suuret vaikutukset. Se tarjoaa komissiolle joustavuutta ja riittävät mahdollisuudet ohjata varojen vuosittaista jakamista.

Aloite pannaan täytäntöön komission hankintamenettelyllä.

Hankintoja koskevat maksujärjestelyt ovat täysin yhdenmukaiset yritysstandardien kanssa (ei ennakkomaksuja; kaikki maksut liittyvät etukäteen määriteltujen tuotosten hyväksymiseen).

Hankintojen valvontajärjestelmässä kaikki hankintatapahtumat tarkastetaan perusteellisesti etukäteen, mikä eliminoi virheiden mahdollisuuden maksuhetkellä.

2.2.2. *Tiedot todetuista riskeistä ja niiden vähentämiseksi käyttöön otetuista sisäisistä valvontajärjestelmistä*

Aloitteen toteuttamiseen liittyviä yleisiä riskejä ovat seuraavat:

1. rahoituksen ja henkilöstön puute, kun on löydettävä tietoteknisiä ratkaisuja, jotka liittyvät keskustietokantaan sekä muutoksiin, joita kunkin jäsenvaltion on tehtävä kansallisiin tietojärjestelmiinsä;
2. arkaluonteisten maksutietojen tallentamiseen ja käsittelyyn liittyvät turvallisuusriskit;

TAXUD-pääosasto käsittelee riskit jäsenvaltioiden tuella. Tähän käytetään i) asianmukaisia rahoituspäätöksiä ja ii) uusien tietotekniikkajärjestelmien teknisiä ja toiminnallisia vaatimuksia koskevaa laajaa kuulemista sekä eri sidosryhmien kuulemista ja komission ja hallinnollisen yhteistyön pysyvän komitean tarkkaa analyysia tulosindikaattoreista ja markkinasuuntauksista.

2.2.3. *Valvonnan kustannustehokkuutta (valvontakustannusten suhde hallinnoitujen varojen arvoon) koskevat arviot ja perustelut sekä arviot maksujen suoritusajankohdan ja toimen päättämisaikojen odotetuista virheriskitasoista*

Koska aloitteen rahoitus toteutetaan Fiscalis-ohjelmasta, sovelletaan erityistä sisäisen valvonnan järjestelmää.

TAXUD-pääosasto seuraa myös säännöllisesti aloitteen täytäntöönpanoa sekä liiketoiminnan että tietotekniikan näkökulmasta ja toteuttaa säännöllisiä hallinnon tarkastuksia verohallinnosta ja petostentorjunnasta sekä verotuksen tietojärjestelmistä vastaavissa yksiköissään.

Pääosastolla on hyviä tuloksia ja asianmukaista kokemusta suurten Euroopan laajuisten tietojärjestelmien täytäntöönpanosta ja kaikkia EU-jäsenvaltioita

koskevista monimutkaisista liiketoimintasäännöistä. Virheriskejä vähentää erityisesti Fiscalis- ja Tulli-ohjelmista saatu kokemus (riski alle 2 %).

Sovellettu valvontastrategia on osoittautunut tehokkaaksi ja toimivaksi aiempien vastaavanlaisten tullialoitteiden yhteydessä, ja sen kustannukset on todettu maltillisiksi.

Kun otetaan huomioon, että samanlaisia valvontajärjestelmiä käytetään tämän aloitteen tarkoituksissa, tarkastusten odotettavissa olevia kustannuksia ja ennakoitua riskitasoa maksun/päättämisen yhteydessä voidaan pitää kustannustehokkaana.

2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

TAXUD-pääosastolla on kattava petostentorjuntastrategia, joka auttaa luomaan pääosaston sisälle vahvan petostentorjuntakulttuurin. Tämä tapahtuu tiedottamalla pääosaston henkilöstölle mahdollisista petosriskeistä ja eettisistä toimintatavoista.

Koska ohjelma toteutetaan julkisten hankintojen avulla, petostentorjuntastrategiaa sovelletaan (strategian tavoite nro 3: ”Lisätään tietoisuutta mahdollisista eturistiriidoista suhteessa ulkopuolisiin sidosryhmiin, kuten edunvalvojiin, tarjousten tekijöihin ja toimeksisaajiin”). Ennaltaehkäisevissä toimenpiteissä, joita sovelletaan erityisesti aloitteen täytäntöönpanoon, keskitytään 1) pitämään kirjaa yhteydenpidosta edunvalvojiin, 2) hallitsemaan keskitetysti hankintamenettelyjä ja yhteyksiä tarjoajiin, 3) antamaan kohdennettua koulutusta yhteydenpidosta edunvalvojiin.

Varhaishavainta- ja poissulkemisjärjestelmän pakollinen soveltaminen ennen sopimusten myöntämistä (ja ennen mitään rahoitustoimia) ehkäisee entisestään mahdollisia petoksia ja sääntöjenvastaisuuksia.

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

3.1. Kyseeseen tuleva monivuotisen rahoituskehityksen otsake ja menopuolelle ehdotettu uusi budjettikohta (ehdotetut uudet budjettikohdat)

Monivuotisen rahoituskehityksen otsake	Budjettikohta	Menolaji	Rahoitusosuudet			
	Numero [Otsake]	JM/EI-JM ⁵²	EFTA-mailta ⁵³	ehdokasmailta ⁵⁴	kolmansilta mailta	varainhoitoasetuksen 21 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetut rahoitusosuudet
1	03.01 Sisämarkkinat – Hallintomäärärahan budjettikohta 03.04 Sisämarkkinat – Veroyhteistyö (FISCALIS)	Jaks.	EI	EI	EI	EI

⁵² JM = jaksotetut määrärahat; EI-JM = jaksottamattomat määrärahat.

⁵³ EFTA: Euroopan vapaakauppaliitto.

⁵⁴ Ehdokasmaat ja soveltuvin osin Länsi-Balkanin mahdolliset ehdokasmaat.

3.2. Arvioidut vaikutukset menoihin

3.2.1. Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista menoihin

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Monivuotisen rahoituskehysten otsake	<...>	Sisämarkkinat, innovointi ja digitaalitalous
---	-------	--

			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Vuoden 2027 jälkeen</i>	YHTEENSÄ
Toimintamäärärahat (jaoteltuina 3.1 kohdassa lueteltujen budjettikohtien mukaan)	Sitoumukset	(1)	5,400	5,550	5,235	4,585	4,585	4,585	4,585		34,525
	Maksut	(2)									34,525
Ohjelman määrärahoista katettavat hallintomäärärahat ⁵⁵	Sitoumukset = maksut	(3)									
Ohjelman määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	=1+3	5,400	5,550	5,235	4,585	4,585	4,585	4,585		34,525
	Maksut	=2+3									34,525

Monivuotisen rahoituskehysten otsake	7	”Hallintomenot”
---	---	-----------------

⁵⁵ Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohtat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Vuoden 2027 jälkeen</i>	YHTEENS Ä
Henkilöressit		2,244	0,902	0,225	0,225	0,225	0,225	0,225		4,274
Muut hallintomenot										
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEESEEN 7 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	(Sitoumukset yhteensä = maksut yhteensä)	2,444	0,952	0,276	0,276	0,276	0,276	0,276		4,774

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Vuoden 2027 jälkeen</i>	YHTEENS Ä
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEISIIN kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	7,644	6,452	5,460	4,810	4,810	4,810	8,910		38,798
	Maksut									

3.2.2. Yhteenveto arvioituista vaikutuksista hallintomäärärahoihin

– Ehdotus edellyttää hallintomäärärahoja seuraavasti:

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Vuodet	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	YHTEENS Ä
--------	------	------	------	------	------	------	------	--------------

Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKE 7								
Henkilöresurssit	2,244	0,902	0,225	0,225	0,225	0,225	0,225	4,274
Muut hallintomenot	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKE 7, välisumma								

Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 7 ⁵⁶ sisällyttämättömät								
Henkilöresurssit								
Muut hallintomenot								
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 7 sisällyttämättömät, välisumma								

YHTEENSÄ	2,244	0,902	0,225	0,225	0,225	0,225	0,225	4,274
-----------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

Henkilöresursseja ja muita hallintomenoja koskeva määrärahatarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetuilla pääosaston määrärahoilla ja/tai pääosastossa toteutettujen uudelleenjärjestelyjen tuloksena saaduilla määrärahoilla sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimea hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

⁵⁶

Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

3.2.2.1. Henkilöresurssien arvioitu tarve

– Ehdotus edellyttää henkilöresursseja seuraavasti:

Arvio kokoaikaiseksi henkilöstöksi muutettuna

Vuodet	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Henkilöstötaulukkaan sisältyvät virat/toimet (virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt)							
Päätoimipaikka ja komission edustustot EU:ssa	6	2	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
EU:n ulkopuoliset edustustot							
Tutkimus							
• Ulkopuolinen henkilöstö (kokoaikaiseksi muutettuna) ⁵⁷							
Otsake 7							
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEESTA 7 rahoitettavat	– päätoimipaikassa	9	4	1	1	1	1
	– EU:n ulkopuolisissa edustustoissa						
Ohjelman määrärahoista rahoitettavat ⁵⁸	– päätoimipaikassa						
	– EU:n ulkopuolisissa edustustoissa						
Tutkimus							
Muu budjettikohta (mikä?)							
YHTEENSÄ	15	6	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5

Henkilöresurssien tarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetulla pääosaston henkilöstöllä ja/tai pääosastossa toteutettujen henkilöstön uudelleenjärjestelyjen tuloksena saadulla henkilöstöllä sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimea hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenetelyssä talousarvion puitteissa.

Kuvaus henkilöstön tehtävistä:

Virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt	Lukuihin sisältyvät sekä aloitteen suoran hallinnoinnin ja toteutuksen parissa työskentelevä henkilöstö että aloitteella tuettavilla politiikanaloilla työskentelevä henkilöstö.
Ulkopuolinen henkilöstö	Lukuihin sisältyvät sekä aloitteen suoran hallinnoinnin ja toteutuksen parissa työskentelevä henkilöstö että aloitteella tuettavilla politiikanaloilla työskentelevä henkilöstö.

⁵⁷ AC = sopimussuhteiset toimihenkilöt AL = paikalliset toimihenkilöt; END = kansalliset asiantuntijat; INT = vuokrahenkilöstö; JPD = nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa

⁵⁸ Toimintamäärärahoista katettavan ulkopuolisen henkilöstön enimmäismäärä (entiset BA-budjettikohdat).

3.2.3. Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet

Ehdotuksen/aloitteen

- rahoittamiseen ei osallistu ulkopuolisia tahoja

3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

- Ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia tuloihin seuraavasti:

(1) alv-tuloihin

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tulopuolen budjettikohta:	Ehdotuksen/aloitteen vaikutus ⁵⁹						
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Momentti	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta

⁵⁹

Perinteiset omat varat (tulli- ja sokerimaksut) on ilmoitettava nettomääräisinä eli bruttomäärästä on vähennettävä kantokuluja vastaava 20 prosentin osuus.